

AUTEUR: LARA BROEKMAN

HET VAKLOKAAL

03

IN DEZE VIJFDELIGE SERIE NEMEN WE DE LEZER MEE NAAR VERSCHILLENDE KUNSTVAKLOKALEN, MUZIEK, BEELDEND THEATER, DANS EN FILM, IN SCHOLEN VOOR VOORTGEZET ONDERWIJS. HOE ZO'N LOKAAL ERUIT ZIET HEEFT EFFECT OP DE SFEER, DE CONCENTRATIE EN MANIER VAN WERKEN. WELKE IDEEËN EN VERLANGENS HEEFT EEN KUNSTVAKDOCENT OVER DE INRICHTING VAN ZIJN LOKAAL? EN ZIJN DEZE VERWEZENLIJKT OF NIET?

Foto Fulco van IJsselsteyn

Ik tref Frank Stassar, docent van het **Haarlem College** in het theater van de school. Hij is druk bezig. 'Een leerling wil toelating doen voor de Herman Brood Academie', vertelt hij als we naar zijn lokaal lopen. Hij was een auditievideo aan het opnemen met zijn mbo-stagiaires. Even later loop ik het vaklokaal van Stassar binnen. Ik kijk mijn ogen uit. Ik zie make-up tafels met ronde lampen aan de zijkant en een lang rek met kostuums. Stassar: 'Die zijn van het Nationaal Ballet geweest.' Hij doet een deur open en we lopen een kleine geluidsstudio binnen. 'En hier hebben we onze green screenstudio', vertelt Stassar als

hij een andere deur open doet. We maken een rondje door het grote lokaal. Ik zie tafels met Applecomputers, in het midden door leerlingen gemaakte houten Rietveldstoelen en zelfs een witte Barcelonastool ontworpen door Mies van der Rohe. Op de grond zijn taperesten te zien. 'Dat is de kathedraal van Reims', legt Stassar me lachend uit. De uitkomst van een alternatieve rekenopdracht waarbij *De Groene Kathedraal* van Marinus Boezem als uitgangspunt diende.

Zijn vaklokaal noemt hij een 'creatief laboratorium'. Waar leerlingen die het vak Podium & Presentatie volgen op een

ervaringsgerichte manier leren. 'Ik wil dat ze het voelen', zegt Stassar. Hij was nauw betrokken bij het ontwerp van het vaklokaal. Hij wilde geen klassieke opstelling met tafels en stoelen. Maar een ruimte die als een fysiek en mentaal vertrekpunt voor het artistieke onderzoek naar theater als multimediaal kunstgenre kon dienen. Voor hem reikt dat verder dan alleen drama en spel. Het gaat ook over film, beeldende kunst, muziek, dans en taal. Het vaklokaal nodigt uit om die 'schatkamer van de kunst te (her)ontdekken', licht Stassar toe. Het is een flexibele ruimte die door leerlingen gebruikt wordt

Haarlem College.
Foto Fulco van IJsselsteyn

als atelier, repetitieruimte of filmstudio.

Het is ook een plek waar nieuwe netwerken ontstaan, waar vanuit co-creatie wordt gewerkt. Mbo-studenten, vaak ook oud-leerlingen van Stassar, begeleiden leerlingen en organiseren projecten. Hij maakt bewust de connectie met de buitenwereld en heeft samenwerkingen opgezet met bijvoorbeeld Internationaal Theater Amsterdam, het Stedelijk Museum Amsterdam en het IDFA. Ook buiten lestijden weten de leerlingen het vaklokaal en het theater te vinden. Stassar: 'Theater is ons hart, het is er voor het onderwijs. Het is een gezicht voor de school.'

'Dit was vroeger een kerk', zegt theaterdocente Maartje van Amersfoort als ik het vaklokaal van **Lyceum Sancta Maria** in Haarlem binnenstap. 'Compleet met altaar, echt waar, dat staat nog achter'. Zwarte theatergordijnen worden opzij geschoven en we stappen een kleinere ruimte binnen waar inderdaad een echt altaar van marmer staat. 'Wij gebruiken dit voor een deel als opslagruimte', zegt Van Amersfoort, wijzend op de kasten met attributen en

Lyceum Sancta Maria.
Foto Maartje van Amersfoort

decorstukken. Van Amersfoort: 'Het wordt ook nog steeds gebruikt als een soort stilte- en gebedsruimte. Het altaar hebben we trouwens ook een keer tijdens een voorstelling gebruikt. Toen had een groep vwo-leerlingen iets gemaakt met ritueel theater. Ging het gordijn open en stond het hier helemaal vol met kaarsen!' We lopen weer het vaklokaal in. Van Amersfoort vertelt uitgebreid over de geschiedenis van het lokaal: 'De school wilde het vak drama gaan geven, er was een theaterdocent aangenomen maar ze hadden geen lokaal. Er was wel een lege ruimte en dat was deze. Stukje bij beetje zijn we het als theater gaan inrichten. Op Marktplaats zag ik grote houten kisten en bakken die ik voor drie tientjes heb gekocht en met hulp van de conciërge hebben we daar een publiektribune van gemaakt met tapijttegels zodat de stoelen geen lawaai maken.' Het lokaal heeft een houten vloer, maar er is ook een zwarte balletvloer als dat nodig is. En er is een *grid* met theaterlampen. Van Amersfoort: 'Wat we ook hebben', terwijl ze het theatergordijn opzij schuift, 'zijn deze houten blokken.' Van Amersfoort laat daarna zwarte kasten op wieltjes

LYCEUM
SANCTA MARIA
HAARLEM

Foto Jolein Zijlstra

zien, wederom met hulp van de conciërge gemaakt, die gebruikt worden als multifunctionele decorstukken. Er is zelfs een open haard die ook nog echt warmte afgeeft. Van Amersfoort lachend: 'We willen ook graag nog een deur op wieltjes, de conciërge zei dat hij erover ging nadenken.'

Samen met collega theaterdocent Tobias Specker, legt Van Amersfoort uit wat de meerwaarde is van het vaklokaal: 'Het tilt het vak echt op, het inspireert leerlingen, ze worden als publiek betoverd, ook door het licht, de muziek.' Ze merken dat leerlingen

het een fijne ruimte vinden, leerlingen willen soms ook in de pauze doorwerken. Van Amersfoort: 'Als het lokaal vrij is, mogen leerlingen hier werken.' Specker rijdt ondertussen een kledingrek vol met kostuums naar achteren. Het vak groeit en eigenlijk heeft de sectie een tweede theaterlokaal nodig. Specker: 'Belangrijk is dat je creatief meedenkt met de school, zij denken dan ook creatief met jou mee. Je hebt de basis nodig: lege ruimte, voldoende vloeroppervlak, gordijn, een eenvoudig lichtsetje, opstapelbare stoelen. De rest is eigenlijk extra, is mooi meegenomen. Beperking is ook goed, daar wordt een leerling creatief van.'